

DEBRECZENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

FŐSZERKESZTŐ: Dr. KUN BÉLA. FELELŐS SZERKESZTŐ: ERDŐS KÁROLY.

Megjelenik hetenként egyszer, szombaton. ~
~ Előfizetési ár: egész évre 28 korona, fél-
~ évre 14 korona. ~ Egyes szám ára 60 fillér. ~

~ Szerkesztőség és kiadóhivatal: Debreczen, Kollégium:
ide kell küldeni a lap szellemi és anyagi ügyeire vonatkozó
minden közleményt, előfizetést, reklamációt és hirdetési díjat.

Egyetemí tanévnyitó könyörgés.

Mindenható Isten, gondviselő mennyei Atyánk! Buzgó hálaadással magasztaljuk szent Felségedet a Te egyedül tökéletes kinyilatkoztatásod tényeiért, melyeket úgy a természet rendiben, mint a lelki és erkölcsi világ jelenségeiben időről-időre megbizonyítottál, közelebbről pedig a jelenlegi nemzedékek szemeláltára és okulására újlag megmutattál: észlelhető jelekben, tapasztalható csodákban, bámulatos erővel, rendkívüli hatásokkal, odafent az égből, ideálant a földön, meg a föld alatt a vizek mélységeiben egyaránt.

Néked minden lehetséges. Nálad semmi sem lehetetlen. Szavadra jött létre és akaratod szerint futja pályáját a csillagos égnek megszámlálhatatlan serege, és a Te kezdednek alkotása ez a mi múltó porházánk, a föld, minden rajta s benne levő teremtménnyel egyben. Általad vagyunk, élünk és mozgunk mi is, kiket a mindenséggel együtt, hatalmas erőd által aképpen igazgatsz, hogy a világon minden esemény és életünk bármely változása, sohasem vaktában, hanem mindig a Te atyai végezésedből történik.

Világkormányzási munkádban sem az idő feltartóztatatlan rohanása, sem a tér mérhetlensége nem korlátoz. Jelen vagy mindenütt, közelben és távolban. Nyomról-nyomra kíséred lépteinket, szünetlenül érezteted jelenlétedet: most igazságos ítéleted szigorúságában, majd kiapadhatatlan kegyelmességednek bizonyásaiban.

Nincs oly leplezett gondolat, titkolt érzés, vagy rejtegetett vágy, amely nyilvánvaló nem volna Előtted. Ismered a múlt, jelen és jövő összes változásait, látod a lehető események okait és következményeit, s amikor még nyelvünkön sincsen a szó: Te már egészen érted azt.

És kicsoda tudhatná elmével fölérni a Te bölcseségedet? Mélységesebb az a tengereknél és magasságosabb az egeknél, holott minden érző és érzéketlen valóság, kezdettől fogva mind-

végiglen, a Te megfoghatatlan, de szünetlenül érzékelhető bölcseségedről tanuskodik.

Kifogyhatatlan szeretetednek pedig legfenségesebb megnyilvánulása az az üdvtényed, melylyel eleve választottaidat szent Fiadban mennyei országod örököseiül elhívtad és őket Lelked által aképpen vezérled, hogy Tőled soha el nem szakadnak, sőt örökké Veled maradnak, magasztalva dicsőítve nagy nevedet lélekben és igazságban.

Istenünk, Atyánk! A Te emez egyedül tökéletes Felséged dicsőségének meggondolása szívünket bűnbánó töredelemmel, lelkünket mélységes alázattal tölti el, és egyenként mindnyájan vallást teszünk szent színed előtt, hogy mi, gyarló halandó vándorok e földön, egyedül csak irgalmasságodból vagyunk, amik vagyunk, és kegyelmességed nélkül még egy szempillantásig sem tudnánk meglenni e siralom völgyében.

Hozzád menekülünk. Elődbe borulunk s Tőled esedezünk azért segedelmet, erőt, áldást: miként mindenkoron úgy mostan is, amidőn tudományegyetemünk sajkája az élet tengerének zajgó hullámain ismét útra kelni készül, hogy egy futamatnyira közelebb érhessen a tökéletesedés ama távoli révpartjához, amely fölől biztató remények s buzdító ígéretek intenek felénk. Jövel Atyánk és szent Lelked mindenható kegyelmével légy mellettünk útunk kezdetétől célunk eléréséig szüntelen. Vezérelj szent evangéliomod fénylő szövéténekével, hogy a mély titkú jövő felé haladásunk közben el ne tévelyedjünk; a szirtek, villámok, örvények, viharok rettegetéseire meg ne félemüljünk; sőt Benned bízva, Reád tekintve, bátorságosan igyekezzünk egyenest előre, a mi Urunk Jézus Krisztus váltságéreméért reánk szálló szent örökségünk haládatos elvételére.

Áldj meg minden forgolódásunkban kijelentésedet tisztán látó képességgel, szent ígédre figyelmesen hallgató elmével, akaratod teljesítésére engedelmes szívvel és szentségre, igazságra, békességre törekvő készséggel, hogy a sötétség és

az ármány kísértései ellen vívott harcainkban el ne essünk, sőt mind a végig rendületlenül győzedelmesen kitartsunk; hogy e múltó világ veszendő kincseiért, balga hivalkodásaiért s csábító hitegetéseiért igazságod egyenes útjáról le ne térjünk, sokkal inkább Lelked ereje által minden külső és belső ostromnak szilárdan, diadalmasan ellenállhassunk; hogy a tiszta, józan tudomány megelegyítésétől óvakodjunk, a hamis eszméktől, romboló elvektől és ezek terjesztőtől őrizkedjünk, a Te egyedül szent, igaz, jó akaratod hűséges megtartásában szívből gyönyörködünk és hivatásunk méltó betöltésével Téged dicsőítsünk — életünknek minden idejében.

Újítsd meg, Atyánk, lelkünket, hogy elfordulván a nyomorúságos földiség csalárd kívánságaitól és kerülvén a gonoszság ösvényét: ne a romlás örvénye felé sodródó hitetlenek gondolkozása, se ne a saját ó-emberünk bűnös kívánsága szerint éljünk, hanem a mi áldott Idvezítő Urunk nyomdokait kövessük, aki érettünk élt, szenvedett, meghalt, feltámadott és mennyei dicsőségében uralkodik mindörökké.

Szenteld meg, Atyánk, szívünket, hogy abban soha még a legesekélyebb vágy, vagy gondolat se támadjon egyetlen egy parancsolatod ellen sem, sőt Lelked segédelmével a Te hasonlatosságodra mind inkább-inkább megújuljunk és a tökéletesség céljánál Hozzád méltó gyermekeidnek bizonyuljunk.

Világosítsd meg, Atyánk, ködben borongó, tétovázó elménket, hogy reánk bízott talentomaidal tévelygéstől és önvadtól mentesen, zavartalanul és hűségesen sáfarkodhassunk; a szép, jó, igaz és üdvös tudományban hűségesen gyarapodjunk; az igazság megismerése útján elnyert szabadságban állhatatosan megmaradjunk és minden gondolatunkkal, érzésünkkel, szavunkkal és cselekedetünkkel hivatásunk méltóságát, erkölcsi épségünket s gondviselő jóságodért érzett hálafatosságunkat megmutathassuk.

Istenünk, Atyánk! A Te áldásaid kútfejei és kegyelmességed tengerének mélységei kimeríthetetlenek. Ebből a kimondhatatlanul nagy gazdagságból ajándékozz, kérünk, tudományegyetemünk örállóinak, tanítóinak, ifjúságának és összes munkásainak hűségesen mindent, ami az ő testi és lelki, földi és mennyei, ideig és örökké tartó boldogságukra nézve szükséges... Egyetemünk bástyafalaát és világító tornyait pedig szilárdítsad, gyarapítsd hatalmadnak szavával, hogy haszinte ömölnének is a záporosók és harsogó habokkal hömpölyögnének az árvizek, avagy tombolva zúgnának a vészes viharok és beleütköznének az evangéliomi hit, a józan tudomány és a tiszta erkölcs eme szent hajlékába:

ez, mint kősziklán épített ház, rendületlenül álljon és megmaradjon, időtlen időkig!

Könyörgünk Hozzád városunk békességeért, fejlődéséért, virágzásáért; könyörgünk ezredéven át megoltalmazott hazánk boldog jövőjéért, nemzetünk újjászületéséért, és a Te tökéletes országodnak hozzánk eljöveteleért, megvalósulásáért.

Mi Atyánk! Ki annyi könyzapor, vérözön és jajveszéklés után, immáron az engesztelő-dés, békesség és szabadság evangéliomának reménységével vigasztalगतod Benned bízó lelkünket: óh ne hagyj többé magunkra; ne távozzál mellőlünk: ne fordulj el tőlünk; sőt légy és maradj velünk az élet útain szüntelen, mindenütt. Hadd lássa meg szemünk, amit szívünk óhaj. Hadd teljesedjék meg lelkünk Lelked javaival, amelyekért Hozzád esedezve fohászkozunk. Sokasítsd meg újból, — amint cselekedted a boldog múlt napjaiban —, atyai gondviselő hűségednek bizonyosságait rajtunk és a mi ivadékainkon ezerízigen, a Te szent Fiadnak, a mi Idvezítő Urunknak valtságéreméért. Ámen.

Úri imádság.

Megáldás:

Mindezeknek utána, atyámfiai, legyetek jó egészségben, épüljétek, vigasztalódjatok, egy értelembe legyetek, békességben éljétek, és a szeretetnek s békességnek Istene leszen veletek.

Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, és az Istennek szeretete és a szent Léleknek közössége mindnyájatokkal. Ámen.

Debreczen, 1919. október 9.

Dr. Erdős József.

Iskola

Tanítóképzés.

III.

Azon visszás helyzet megváltoztatására, hogy 14—15 éves gyermekemberek döntsenek a legfontosabb pályára, a tanítói pályára választása felől, — sürgős, elodázhatatlanul szükséges intézkedésnek látszik a tanítóképző-intézetekbe való lépés feltételül legalább is 6 középiskola elvégzésének a megkövetelése. Egyelőre hazánk nehéz, évekig eltartó súlyos helyzetében alig követelhetünk s alig is vihetünk ki többet. Hiú ábrándokban ne ringassuk magunkat. Annyi tanulmányi év elvégzésétől, mint amennyit a lelkésztől, tanártól, orvostól, jogásztól követelünk, nem tehetjük függővé a tanítói állás viselését, mert akkor nagyon gyér számmal mennének e nehéz feladatokkal küzdő pályára. Amint rézsint tanulmányaink, rézsint közvetlen tapasztalataink útján ismerem a nyugati kultur államok tanítóképzését, ott sem mennek tovább 5—6 középiskolai, 4—5 évi tanítóképző-intézeti tanulmány megkövetelésénél. Ha az általunk eddig megkövetelt tanulmányi évekhez még 2 pluszt teszünk, akkor már a következőket érhetjük el: mindenekelőtt a tanulók érettebb gondolkozással lépnek

a tanítóképző-intézetbe s mint érettebb ifjak 20–21 éves korban kerülnek ki az életbe. A IV. évfolyamú tanítóképző-intézet csaknem kizárólag a tanítói pályára való előkészületre, a gyakorlati kiképzésre fordíthatja minden gondját. Az eddigi rendszer szerint a tanítóképző-intézetekben nemcsak szakképzettséget, hanem általános műveltséget is kellett nyújtania a növendékeknek. Az elv alapján helyes is volt, de a kivétel már kihívta maga ellen a legerősebb kritikát. Jelenleg a tantervben $\frac{3}{4}$ részben általános műveltséget nyújtó tantárgyak foglalnak helyet s csak $\frac{1}{4}$ részben szaktantárgyak. Ha a tanítóképző-intézeti növendékek 6 középiskolát fognak végezni, akkor ennek az aránynak éppen a megfordítottját alkalmazhatjuk, mivel az 5. és 6. középiskolai osztályokban már lehagyták a növendékek azon tárgyakat, amelyeket jelenleg a tanítóképző-intézetben kell tanulniok.

Nem tartozom azon emberek közé, akik az evolutio tanának becsémérésével, a nehezen megépített alapok félretolásával, légből kapott elvekkal akarják megteremteni valamely intézménynek a jövőjét, amelyet egyensúlyt veszített agyak zabolátlan képzelődése csak akkor tart tökéletesnek, ha az mindenben szakít a szerintük gyűlöletes múlttal. A tanítóképzés megújítása is csak a múltból sarjadhat ki. Tudjuk, hogy a múlt század 50-es éveiben a képző-intézetek még 2 évfolyammal bírtak, míg az 1868. évi XXXVIII. t.-c. 86. és 87. §. a képezdei tanfolyam 3 év s a felvétel feltétele IV. középiskolai osztály elvégzése. A képző-intézetek 1882-ben 4 évfolyamúakká lettek. Ami a tantervet illeti, az állami képző-intézetek számára eddig 4 ízben 1869., 1877., 1902. és 1911-ben adatott ki tanterv, amelyhez a felekezeti képző-intézetek is alkalmazkodtak. Az első tantervbe bevett 16 tantárgy lassanként szaporodott. Ma már 19, illetve a neveléstudományok különböző tárgyait tekintetbe véve, 22 a száma a tanítóképző-intézeti tantárgyaknak.

Valamennyi tanterv között legértékesebb a csaknem 10 éven át készült 1911. évi tanterv, amelyet gyorsan követett a hozzá alkalmazkodó 1914. évi 31.152. sz. miniszteri rendelettel kiadott Rendtartási Szabályzat és Képesítő-vizsgálati Szabályzat, majd az 1916. évi 61.800. sz. miniszteri rendelet alapján megjelent Tanmenet. Ezek a munkák voltak arra hivatva, hogy a magyar tanítóképzést az adott viszonyok között a lehető legmagasabbra emeljék. Fájdalom, az 1914. évben kitört világháború nem volt alkalmas idő a nagy körültekintéssel készült Tanterv és Utasítás teljes realizálására. Hogy a Tanterv nem tökéletes s különösen mostoha bánásmódban részesíti a neveléstudományokat, amidőn oly nagy anyagot, mint a neveléstani, oktatástani, módszertani és népisk. szervezettant együvé foglalva heti 3 órán taníttatja a III. osztályban. — a legnagyobb elismerés mellett sem lehet tagadni. Mindamellett méltó dícséret illeti azokat a tanügyi férfiakat, akik a fentebb említett munkákat készítették. Éppen azért igen fájdalmasan érintette az illetékes tényezőket a destruktív irányzataról ismeretes „Az Est” 1917. évi kirohanása, amidőn becsémérológ, sőt kicsinylőleg nyilatkozott a mai tanítóképzés színvonaláról, holott az illető cikkrónak még fogalma sem volt a mai tanítóképzés alapvonalairól. Ezekről az alapvonalakról a híres szársországi pedagógus Seyfert Richárd a „die Unterrichtslektion als didaktische Kunstform” híres munka szerzője 1917-ben hazánkban való időzése alkalmával a legnagyobb fokú elismerés hangján nyilatkozott. Mi, akik az 1911. Tanterv és Utasítás alapján tanítunk,

látjuk, hogy ennek a rendszernek milyen áldásos eredményei lehetnének nyugodt viszonyok között. Ezen a rendszeren lehet helyesen, okosan tovább építeni.

A forradalom, de még inkább az ultraszocializmus, annak következménye: a bolsevizmus nagy erővel felszínre dobta a tanítóképzés reformját. Budapesti tanügyi férfiak, akiknek legnagyobb része mindjárt behódolt a túlzott irányzatoknak, képtelenebbnél képtelenebb reformtervezetekkel állottak elő a tanítóképzést illetőleg. (Lásd: Magyar Tanítóképző 1919. évi januári szám.) Ezeket a reformokat azonban nem annyira a tanítóképzés, mint az internacionalizmus szolgálatába akarták állítani. Ezekre a reformokra joggal elmondhatta Quint József a következő aranyiszavakat: „Nincs jogunk a múlttal szakítani, a jövőt történelmi elemekből kell felépíteni. A tanítóképzés multjában rejlő értékek nem mellőzhetők”. Az új reformerek 8-osztályú népiskolát, 5-osztályú középiskolát és 3-osztályú tanítóképző-intézetet akartak. Szóval a múlttal teljesen szakítottak. Sőt lehúzták a sárba mindazt, amit eddig tanügyi férfiak nem szóval, hanem fáradságos munkával ezen a téren létrehozottak.

Nyugodt tárgyilagossággal megállapíthatjuk azt a tényt, hogy a tanítóképzés egészséges fejlesztése csak az eddigi alapon történhetik. Ha 1869 óta a tanítóképző-intézetek évfolyamait szaporítottuk, úgy most az előképzettséghöz fűződő követelmények emelése vált szükségessé. Ezenkívül hatványozott mértékben kell erősíteni a növendékekben a keresztyén és nemzeti öntudatot, vagyis szigorúan ragaszkodni a Herbart-téle nevelési célhoz: az erkölcsi jellemképzéshez. Az eddigi mondottakat összefoglalva, a tanítóképzés színvonalához szükséges az adott viszonyok között: 1. a tanítóképző-intézetbe való lépés feltétele a 6 középiskolai osztály elvégzése legyen; 2. a IV. évfolyamú képző-intézetben a gyakorlati kiképzésre fektetendő a főszűl; 3. erős keresztyén és magyar nemzeti szellem uralkodjék a képző-intézetekben; 4. a képzettség emelésének megfelelően emeltessék a tanítói fizetés, amely nélkül az eddiginél jobb anyagot nem nyerhetnek a képző-intézetek. A tanítóképzés részletkérdéseivel ezúttal nincsen sem időm, sem terem foglalkozni. E fontos kérdés minden ágazatához annak idején mindnyájan hozzászólhatunk, akik szívünkön viseljük a magyar tanítóképzés oly életbe vágó ügyét. Rövid fejtegetésemben csak az irányt igyekeztem megjelölni, amely felé legjobb belátásom szerint az adott viszonyok között haladhatunk.

Dr. Veress István.

Különfélék.

Zsinat. Az 1917 október 22. napján megnyílt magyarországi református zsinat harmadik ülészaka folyó hó 2. napjára volt összehívva. Az elnökség, mint múlt számunkban jeleztük, folyó hó elsején utazott a fővárosba, még pedig úgy, hogy útjokat Debreczentől Püspökladányig kocsin tették meg, onnan a Nagyvárad felől menő vonaton utaztak tovább. A zsinatra nagyon kevesen mentek fel, aminek oka főképen a mai napság ismeretes nehéz közlekedési viszonyokban lelheti magyarázatát. A megjelent tagok a reformátusok székházában gyűltek össze, ahol is a zsinat lelkészelnöke dr. Baltazár Dezső püspök fenkölt imádsággal, gróf Degenfeld József főgondnok világi elnök pedig korszerű alkalmi beszéddel nyitotta meg a zsinat harmadik ülészaka. A megnyitó beszéd kegyelettel emlékezett meg

a zsinat halottairól, első sorban is gróf Tisza Istvánról, akinek halála nemzeti és egyházi szempontból igen nagy veszteség. Dr. Tüdös István tiszánineni püspök elhalálozása szintén érzékeny csapás úgy egyházkerületére, mint egyetemes református egyházunkra. Hasonlóképpen fájdalmasan érezhető az a nagy szellemi és értékbeli hiány, amelyet idős Görömbei Peter és Kovács Lajos esperesek elhunyt okozott sorainkban. A megjelent zsinati tagok számbavétele rendén megállapítást nyert, hogy 37-en voltak jelen s mivel az egyházi törvények értelmében a határozatképességhez 74 választott zsinati képviselő jelenléte szükséges: határozatilag kimondották, hogy az ülést meg nem tartják, de megbízzák az elnökséget, hogy a zsinatot egy even belől alkalmas időben hívja össze. Ily módon sok olyan dolog és ügy, amely már teljesen megérett a befejezésre s a határozathozatalra, bizonytalan időre elmaradt, remélhetőleg azonban nem kárára annak az autonóm berendezkedésű egyháznak, amelynek — az angol elv szerint — nem szabályzatra, hanem emberekre van szüksége. A harmadik ülészak gróf Degenfeld József főgondnok, világi elnök záró szavaival és dr. Baltazár Dezső püspök egyházi elnök záró imádságával ért véget.

A debreczeni magyar állami tudományegyetem folyó hó 9. napján délelőtt 10 órakor tartotta az év megnyitó istentiszteletet a református Nagytemplomban. A 37. dicséret első és XC. zsoltár szintén első versének elénekzése után a kollégiumi Kántus Mainzer, Oh kereslek... e. szép darabját énekelte mély érzéssel. Majd Dr. Erdős József egyetemi ny. r. tanár, a hit-tudományi kar tagja imádkozott áhítattal, buzgón, maradandó hatással. Imádságát lapunk vezető helyén közöljük. A Kántus precíz éneke (Kohle, Isten! ki fent...) után a Hymnus, mint gyülekezeti közének, zárta be a meghatározó és ünnepélyes istentiszteletet. Ezen az aktuson, mely Debreczen kultur életének egyik kimagasló mozzanata, az egyházkerület részéről Dr. Baltazár Dezső püspök, Debreczen város részéről Márk Endre polgármester-főispán, a debreczeni egyház részéről Szele György lelkipásztor, Dr. Dóczy Imre egyházkerületi középiskolai felügyelő, Széll Kálmán nyugalmazott esperes-lelkész, néhány tanintézet képviselője és az érdeklődő társadalom több tagja jelent meg. Csaknem teljes számban ott láttuk az egyetemi professzorokat, köztük első ízben a jövő biztató zálogaiul az orvosi kar tanárait a Rector magnificussal élükön s meglepően sokan voltak jelen a hallgatók közül.

Az egyetemes konvent folyó hó 3. napján szintén ülésezni akart, több égetően sürgős ügy elintézése végett, úgyde a tagok elégtelen száma miatt a konventi ülés megtartása is későbbi időre maradt.

A pesti útnak volt sok haszna. A vezető emberek eszmét cserélhettek fontos közkérdésekben s egyöntetű eljárásokban állapodhattak meg. A miniszteriumokban is sok függő ügyet lehetett mozdulatlanúságából kimozdítani. A püspöki és főgondnoki kar egyöntetű véleménye az, hogy a pártpolitikába nem szabad a hivatalos egyházat belevinni. Az egyház tagjai hagyományos protestáns szabadságukkal élve, hivatalos befolyásolástól menten határozzák el magukat nagy lelkiismeretességgel és bölcs megfontolással.

A püspöki és főgondnoki kar tisztelgett Huszár Károly vallás- és közoktatásügyi miniszternél. A miniszter lelkes beszéd kíséretében kérte segítségüket a haza és vallás védelmére s különösen a felforgató elemek leküzdésére. Dr. Baltazár Dezső, mint a tisztelgő elnök

ségi kar szószólója önérettel hivatkozott egyházunknak a haza és evangéliom szolgálatában megbizonyított változatlan hűségére és arra, hogy a tavalyi forradalom megáradt folyamának gátján mi tartottunk ki legtovább. Már a forradalom vihara zúgott és szaggatta a partokat s még akkor is figyelmeztette egyházunk vezetősege népünket a veszedelemre, rámutatván a történelmi út elhagyásának veszedelmeire, óva a fektelenkedéstől. — abban a nevezetes körlevélben, amelynek igazságát szörnyű szomorúsággal erősítették meg a következmények.

Sok minden arra mutat még az egyházi életben is, hogy a mai ember mindig a rombolókat szidja és keresi halálra, akik ellen nem is oly rég, még szólni sem mert, ahelyett, hogy megragadná az eke szarvát és munkálkodnék a maga és a köz javára s Istennek dicsőségére. Concordia parvae res crescunt, discordia maximae dilabuntur. A szeretet erősebb, mint a halál.

Lelkészmeghívás. A bihari egyházmegyében levő pósalaki gyülekezet egyhangú bizodalommal Fodor József berettyóújfalui segédlelkészt hívta meg lelkipásztorául. Ez a szép tény kiválóan méltó dicséretére válik úgy az egyetértő és példás buzgóságú gyülekezetnek, mint az igazán hivatásos, tehetséges és áldásdús működéséről ismeretes ifjú lelkipásztornak, akit úgy is, mint a debreczeni theologiai akadémia, illetőleg fakultás ernyedetlen szorgalmú, jeles előmenetelű, papi jellemű volt növendékét, úgy is mint e hó 19-én hivatalába beiktatandó rendes lelkipásztort őszinte elismeréssel és örömmel üdvözlünk s működésére és a pósalaki gyülekezetre Istennek bőséges áldását kívánjuk. 2. Kor. 13. 11. 13.

A debreczeni „Konfirmát Leányszövetség” a Kossuth-utcai református templomban október hó 12. napján vasárnap délután 4 órakor ünnepélyes összejövetelt tart a következő műsorról: 1. Közének: „Jövel Szent Lélek Ur Isten”. 2. Ima: Papp Kálmán segédlelkész, a szövetség vezetője. 3. Kar: nek; „Hallám Jézus hívó szava” a szövetség énekkara. 4. Bibliamagyarázat: dr. Baltazár Dezső püspök, a szövetség védnöke. 5. „Szövetségünk ünnepén” Írta: Tóth Árpádné. Előadják: Pogorisky Júlia, Danka Rózsa, Kovács Margit, Takács Etelka, Boros Erzsébet, Bihari Róza. 6. Szóló ének: „Ha földi munka, baj mind elfogyott” Király Anna, orgonán kíséri Szele Paula. 7. A szövetség ismeretése: Szentpéteryne Hajdu Boriska. 8. Karének: „Égi Atyám hozzád vágyik a lelkem”, éneklő a szövetség énekkara. 9. Ima: Baltazár Kata. 10. Közének: „Dicséret, dicsőség” (179. dics. 10. verse).

A Debreczeni Lelkészi Tár ez évi nyolcadik füzetében a Theologiai Értesítő folytatja Dr. Lencz Géza tanulmányát „A dogmatika fejlődése korszakok és irányzatok szerint” (CXVII—CXXXII. lapok) címen részletesen tárgyalva a holland és angol dogmatikus írókat. A gyakorlati részben Dr. Baltazár Dezső, Boros Jenő, Erdős Károly, Kelemen Gyula, Labossa Lajos és Úray Sándor tollából olvashatunk egy-egy alkalmi és aktuális vonatkozásokban bővülő egyházi tanítást. A hat beszéd közül öt eredeti, egy átdolgozás. A füzet borítékán bölcs útmutatás olvasható a jelenlegi viszonyokra.

Tájékoztató. Értesítjük a Foncière Pesti Biztosító Intézetnél tűzbiztosítási díjaikkal hátralékban levő egyházközségeket, hogy fenti hátralékuk rendezését oly módon teljesíthetik, hogy egy hozzájuk legközelebb eső banknál hátralékos tűzbiztosítási díjaikat befizetik azzal a kérelemmel, hogy azt a bank a Magyar Általános Hitelbank debreczeni fiókjához utalja át.

CENZURAT DE SUBLOCOTENENTUL HORIA.